

REDACTIONEEL GEDEELTE.

EEN TOEKOMSTVRAAG

Op een vergadering, kort geleden belegd door de Amsterdamsche Tandheelkundige Vereeniging, waar ondergeteekende het Onderwijsvraagstuk inleidde, werd door enkelen onder meer betoogd, dat er door de nieuw voorgestelde regeling, in de toekomst een tekort aan tandartsen zou komen. Op mijn vraag wat er verstaan werd onder een tekort aan tandartsen en hoe groot het aantal dan wel zou moeten zijn om een dergelijk tekort te voorkomen, bleef men het antwoord schuldig, waarmede de waarde van het argument als zoodanig voldoende is gesignaleerd. De vraag zelf echter is belangrijk genoeg om eens nader onder de oogen te worden gezien.

In Holland zijn momenteel ongeveer 500 tandartsen op \pm zes millioen inwoners, of één tandarts op 12000 inwoners.

In Amerika daarentegen zijn 52000 tandartsen op 100 millioen inwoners, of één tandarts op nog geen 2000 inwoners.

Volgens Amerikaansche verhoudingen zouden wij dus ruim 3000 tandartsen in Nederland moeten hebben.

Nu geloof ik, dat ook degenen die van een tekort spreken, niet de illusie zullen hebben, dat in afzienbaren tijd in ons vaderland 3000 tandartsen ook maar droog brood te eten zouden hebben, en dat men een dusdanig aantal als ridicuul zou verwerpen.

Nu de resultaten.

Bij de mobilisatie bleek dat het er met de gebitten der

miliciens allerdroevigst uitzag, dat talloozen moesten worden afgekeurd en dat duidelijk bleek dat de tandheekkundige hulp aan het volk verleend absoluut onvoldoende was.

En wat zien wij in Amerika?

Ook dáár een mobilisatie en ook dáár bleek dat de monden der a.s. landsverdedigers in een zoo droevigen toestand verkeerden, dat men behalve een corps militaire tandartsen van 1 op 1000 man, heeft gesticht een Preparedness League of Dentists, waaraan duizende tandartsen een of meer uur daags kosteloos hun tijd hebben gegeven, om de monden der toekomstige militairen in een toestand te brengen, dat zij konden worden goedgekeurd!

De conclusie is dus, dat zelfs een aantal tandartsen van 1 op 2000 inwoners, niet de minste waarborg biedt voor een betere verzorging van den mond van den minder goed gesitueerde!!

Ten einde zoo mogelijk een verklaring te verkrijgen voor dit merkwaardige feit, heb ik mij eenige maanden geleden gewend tot Dr. Ottolengui, de bekende, bekwame en geestige leider van de Dental Items of Interest, die zich o.m. voor kwesties als deze zeer interesseert, en heb hem gevraagd mij daar eens op te willen antwoorden.

In het laatst verschenen nummer van de Items heeft deze aan dit verzoek voldaan, waar hij in een „Around the Table” onder meer ook mijn schrijven aanhaalt.

Als een van de factoren die wellicht een rol spelen, oppert hij de veronderstelling, dat de Cariesfrequentie in Amerika wellicht hooger is dan in Holland. Die illusie zal hier te lande wel niemand hebben.

Vervolgens wordt de finantieele zijde van de kwestie bekeken. Het feit dat de minder ontwikkelden voor alle mogelijke luxe dingen meer over hebben dan voor hun tanden, maakt dat er weinig gebruik wordt gemaakt van tandheekkundige

hulp. Verschaf die hulp kosteloos en er zal een ontzaglijke vraag zijn.

Dit maakt de zaak nóg erger.

Immers in dezelfde „Around the Table” haalt Dr. Ottolengui een brief aan van een Amerikaansch collega, die o.a. schrijft dat vaststaat dat slechts 10 % van de bevolking (in Amerika) tandheekkundige hulp zoekt (behoudens voor extracties).

Dat beteekent derhalve dat de 52000 Amerikaansche tandartsen slechts hulp verleen en aan 10 miljoen menschen, dat is dus 1 tandarts op nog geen 200 inwoners.

Volgens deze berekening zouden wij in Nederland voor het verleen en van tandheekkundige hulp aan het geheele volk 30.000 tandartsen noodig hebben!

Terugkeerende tot collega Ottolengui, eindigt deze als volgt:

„Wat betreft de eindoplossing van dit groote vraagstuk, misschien is er wel geen.

Maar de hoop voor de toekomst, voorzoover er hoop is, is gevestigd op het woord: „Prophylaxis”. Verder beginnen de tandheekkundigen hoe langer hoe meer te begrijpen, dat zij aan de tandheekkundige behoeften van het volk nooit hebben voldaan en nooit zullen kunnen voldoen, en dat het niet mogelijk is de Caries en de Mond-infectie met hare gevolgen, te stoppen met vullingen, platen en bruggen. De dam zal — als ze ooit wordt opgeworpen — worden gebouwd door vrouwenhanden, door de vrouwen die nu worden opgeleid tot Mond-verpleegsters.”

„Deze jonge vrouwen staan aan het begin van een taak die, behoorlijk doorgevoerd, de noodzaak van tandheekkundige hulp zal verminderen, evenals de vraag naar dokters, en de algemeene gezondheidstoestand en het geluk van de gemeenschap die zij gaan dienen, zal verbeteren”.

„Een woord van aanmoediging aan de Pioniers van de

Prophylaxis, die wellicht ontmoedigd zullen worden en reeds zijn geworden, door het gebrek aan belangstelling en appreciatie van de zijde der autoriteiten. Het is moeilijk geweest en zal moeilijk blijven om deze te overtuigen van het belang van Mondhygiëne in de scholen, doch in den loop der jaren dringt dit toch meer en meer tot het schoolkind door, en wanneer de tegenwoordige kinderen volwassen zullen zijn zal het niet moeilijk vallen hen en hunne generatie te overtuigen van het belang van prophylactische tandheelkunde. Wanneer New-York een burgemeester heeft, die de „tooth-brush drill” in zijn schooljaren heeft geleerd, zal hij niet alleen toestemmen in, maar zelfs aandringen op het handhaven van de tandheelkundige schoolverzorging. Het daghet reeds”.

„Gedeeltelijk is het bovenstaande wellicht een antwoord op de vraag van coll. Nord. De tandheelkundige onderwijskrachten van de toekomst, zullen de studenten evengoed moeten leeren hoe de tandziekten te voorkomen, als hoe de tandpijn te genezen”.

Men ziet, onze Amerikaansche Confrère, een van de mannen die wellicht het meest tot oordeelen in deze materie bevoegd is, hoopt alleen op de toekomst en dan nog op een toekomst die niet zal zijn aan de tandartsen, maar aan de mondverpleegsters.

Wij deelen deze meening en herinneren aan het beeld dat het werk der tandartsen vergelijkt met dat van glazenmakers die in een kerk telkens opnieuw ruiten inzetten, die door de straatjongens buiten telkens weer zullen worden ingegooid, inplaats dat de autoriteiten er zorg voor dragen dat de jongens worden weggejaagd.

Het inzetten van die ruiten is op zichzelf voortreffelijk, maar het wegjagen van de jongens is beter!

Betwijfeld mag worden of dit door alle deskundigen voldoende wordt ingezien en in de toekomst zal dan ook alles afhangen van het breede inzicht der komende tandheelkundigen.

Weshalve onze meening is, dat de mogelijkheid van een tekort — dat door niemand zelfs met een schaduw van zekerheid kan worden voorspeld — volkomen ondergeschikt moet zijn aan de wijze waarop de tandartsen moeten worden opgeleid!

N.

REDACTIONEEL WEE.

Het zal den lezers zijn opgevallen, dat de redactie, bezielde met de beste voornemens en niet terugdeinzend voor de meest krachtige pogingen tot verbetering, er niet in is geslaagd het Tijdschrift altijd prompt op den vijftienden der maand te doen verschijnen. Verder blijken er nu en dan grammaticale afwijkingen in voor te komen, die den aandachtigen lezer een doorn in 't oog zullen zijn. — Wij vestigen nu even de aandacht op het feit, dat deze onregelmatigheden, die wij evenzeer betreuren, voorkomen, zooals wij zeiden, ondanks de meest krachtige pogingen tot verbetering. Er zijn meerdere tegenwerkende factoren. Het Tijdschrift neemt bijna gestadig in omvang toe, van nog geen vijftig pagina's in Januari tot over de honderd in Mei. Het meerdere gebruik van kleine lettersoorten brengt technische vertraging mede, terwijl ten slotte het feit, dat copie en proeven thans meerdere reizen tusschen den Haag, Amsterdam en Utrecht moeten maken den gang van zaken nog eens extra belemmert.

Dat er in het Tijdschrift nog wel eens drukfouten sluipen, die de meest nauwgezette correctie trotseeren, is in hoofdzaak te stellen op rekening van het moderne zetten. Voor één fout in een regel moet deze in zijn geheel worden overgezet en 't ligt voor de hand dat in dien regel weer nieuwe zelffouten kunnen ontstaan, die door de correctie dus niet meer zijn te achterhalen. Vooral bij vreemde talen, wanneer de zettters die niet machtig zijn komt dat veelvuldig voor. — Intusschen, wij blijven zoeken naar verbetering.

Over die vreemde talen nog een enkel woord. We hebben reeds meerdere malen in ons, toch Hollandsch Tijdschrift lezingen e. d. in de oorspronkelijke taal gepubliceerd. Het komt ons n.l. voor, dat de handelingen onzer vereenigingen, ongewij-

zigt dienen te worden weergegeven, zij het ook dat èn voordrachten en volgend debat in vreemde taal zijn gevoerd. Niet alleen, dat daarmede de kans wordt ontgaan, dat het gesprokene door vertaling iets van zijn waarde inboet, maar het feit, dat de lezer het evengoed kan volgen wettigt voldoende deze belangrijke tijdsbesparing. Men make zich geen zorgen: wij zullen ons, bij deze linguïstische evolutiën tot *de* drie talen beperken!
